

WIELKOPOLSKI WOJEWÓDZKI INSPEKTOR
INSPEKCJI HANDLOWEJ
Al. Marcinkowskiego 3, 61-745 Poznań

Poznań, dnia 29 lutego 2024 r.

UH.8361.252.2023
ZPO

Przedsiębiorstwo Prywatne
CEPS sp. z o.o.
ul. Poznańska nr 14
60-849 Poznań

DECYZJA

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej, działając na podstawie art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. *Kodeks postępowania administracyjnego* (t.j. Dz. U. z 2023 r., poz. 775 z późn. zm.), zwanej dalej „Kpa” oraz art. 6 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. *o informowaniu o cenach towarów i usług* (t.j. Dz. U. z 2023 r., poz. 168), zwanej dalej „ustawą”, po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego,

nakłada

na spółkę Przedsiębiorstwo Prywatne CEPS sp. z o.o., ul. Poznańska nr 14, 60-849 Poznań, NIP: 7810022333, karę pieniężną w wysokości 2.000,00 zł (słownie: dwa tysiące złotych 00/100), wynikającą z art. 6 ust. 1 ustawy, za niewidocznienie cen wynajmu miejsc parkingowych w miejscu świadczenia usług, w sposób czytelny dla kierowców pojazdów zbliżających się do parkingu, poruszających się po drodze publicznej, co stanowi naruszenie obowiązków wynikających z art. 4 ust. 1 ustawy oraz § 12 rozporządzenia Ministra Rozwoju i Technologii z dnia 19 grudnia 2022 r. *w sprawie uwidaczniania cen towarów i usług* (Dz.U. z 2022 r., poz. 2776), zwanego dalej „rozporządzeniem”, wydanego na podstawie art. 4 ust. 6 ustawy.

Należność tytułem nałożonej kary pieniężnej strona postępowania administracyjnego (przedsiębiorca) zobowiązana jest uiścić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Poznaniu, Nr konta NBP O/O Poznań: 96 1010 1469 0032 7422 3100 0000 w terminie 7 dni od dnia, w którym decyzja o nałożeniu kary stanie się ostateczna.

UZASADNIENIE

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przeprowadził, w dniach od 10 do 16 października 2023 r., kontrolę na parkingu mieszczącym się przy ul. Mostowa-Międzymoście, 60-860 Poznań, prowadzoną przez spółkę Przedsiębiorstwo Prywatne CEPS sp. z o.o., ul. Poznańska nr 14, 60-849 Poznań, NIP: 7810022333.

Podczas kontroli dokonano oceny prawidłowości uwidaczniania cen wynajmu miejsc parkingowych. Stwierdzono, że cennik (zawierający 3 pozycje) znajdował się na szybie

punktu, w którym konsument uiszcza opłatę i został umieszczony w taki sposób, że był widoczny dopiero dla konsumenta znajdującego się na parkingu - bezpośrednio przy punkcie poboru opłat. Umieszczono również cennik usług parkingowych zawierający jedną pozycję, tj. 6 zł/godz. uwidoczniony w taki sposób, że był czytelny dla kierowców pojazdów zbliżających się do parkingu, poruszających się po drogach publicznych. Natomiast na uwidocznionym cenniku dla kierowców pojazdów zbliżających się do parkingu, poruszających się po drogach publicznych brak było 2 pozycji dotyczących ceny za dobę- 60 zł oraz ceny za abonament miesięczny - 400 zł.

Nieuwidocznienie 2 z 3 cen wynajmu miejsc parkingowych w taki sposób, aby były one czytelne dla kierowców pojazdów zbliżających się do parkingu, poruszających się po drogach publicznych, jest niezgodne z § 12 rozporządzenia i stanowi naruszenie art. 4 ust. 1 ustawy, a także narusza interes konsumentów.

Zgodnie z treścią art. 4 ust. 1 ustawy, *„w miejscu sprzedaży detalicznej i świadczenia usług uwidacznia się cenę oraz cenę jednostkową towaru lub usługi w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen”*.

Natomiast jak wynika z § 12 ust. 1 rozporządzenia *„na stacjach benzynowych ceny paliw uwidacznia się w taki sposób, aby były one czytelne dla kierowców pojazdów zbliżających się do stacji, poruszających się po drogach publicznych”*. Zgodnie z § 12 ust. 2 *„przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do przedsiębiorcy wynajmującego lub ochraniającego garaże, zadaszone wiaty oraz miejsca parkingowe albo przyjmującego na przechowanie pojazdy samochodowe”*.

Zgodnie z treścią art. 6 ust. 1 ustawy, *„jeżeli przedsiębiorca nie wykonuje obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1-5, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej nakłada na niego, w drodze decyzji, karę pieniężną do wysokości 20 000 zł”*.

W związku z powyższym Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej, pismem z dnia 1 lutego 2024 r., znak UH.8361.252.2023 zawiadomił stronę o wszczęciu postępowania w sprawie nałożenia administracyjnej kary pieniężnej na podstawie art. 6 ust.1 ustawy. Stronę pouczone, że może brać czynny udział w każdym stadium postępowania, a w szczególności wypowiadać się co do zebranych dowodów oraz zapoznać się ze zgromadzonymi w tej sprawie materiałami, a także przedstawić stanowisko w powyższej sprawie oraz składać wnioski dowodowe w terminie 14 dni od daty doręczenia zawiadomienia o wszczęciu postępowania administracyjnego, co stanowi realizację zasady czynnego udziału strony w postępowaniu administracyjnym, o której mowa w art. 10 § 1 Kpa. Ponadto organ wezwał stronę do przedłożenia dokumentów zawierających informacje o wielkości obrotów oraz przychodu osiągniętych przez stronę

Strona pismem z dnia 13 lutego 2024 r. (data wpływu 28 lutego 2024 r.) wskazała, iż nie widzi podstaw do nałożenia kary. W tym zakresie strona wskazała, w szczególności, iż cena za dobę i za abonament są formą rabatów udzielanych za dłuższe parkowanie, dlatego nie były widoczne dla kierowców zbliżających się do parkingu oraz, iż opłaty za parking są naliczane dopiero od zarejestrowaniu w bilerterce a nie od chwili wjazdu na parking.

Organ wskazuje, iż powyższe stanowisko w świetle regulacji § 12 rozporządzenia oraz ustaleń kontroli nie zasługuje na uwzględnienie. Nie ma wątpliwości, iż kontrolowany

w cenniku posiadał trzy pozycje, z czego tylko jedna została zakomunikowana w sposób, który spełnia wymagania wynikające z rozporządzenia.

Organ z urzędu wziął pod uwagę, że podstawą do ewentualnego odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej jest art. 189f § 1 Kpa, który stanowi, że „organ administracji publicznej, w drodze decyzji, odstępuje od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli:

- 1) waga naruszenia jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa lub
- 2) za to samo zachowanie prawomocną decyzją na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej lub strona została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwa skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.”.

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej stwierdził, że w przedmiotowej sprawie, nie zostały spełnione łącznie powyższe przesłanki pozwalające na zastosowanie art. 189f § 1 pkt 1 Kpa. W przedmiotowej sprawie nie zachodzi bowiem przesłanka znikomej wagi naruszenia prawa, a zatem nie jest zasadne zastosowanie art. 189f § 1 pkt 1 Kpa, skutkujące obligatoryjnym odstąpieniem od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaniem na pouczeniu. Skoro przedsiębiorca naruszył art. 4 ust. 1 ustawy w przypadku 2 spośród 3 pozycji w cenniku, to nie można uznać, że w niniejszej sprawie waga naruszenia prawa jest znikoma. Powyższe godzi w sposób oczywisty w prawo konsumenta do informacji i uniemożliwia lub utrudnia mu porównanie cen znajdujących się w obrocie handlowym. Cena jest jednym z podstawowych wyróżników towarów/usługi, poza marką oraz indywidualnymi preferencjami konsumentów, mającym wpływ na decyzje o zakupie. Dlatego rzetelna informacja o cenie oraz możliwość porównania cen, ma istotne znaczenie z punktu widzenia interesów konsumenta. Nadto wskazać należy, że wszczęcie kontroli, w toku której stwierdzono nieprawidłowości, poprzedzone zostało skierowaniem przez organ do spółki zawiadomienia o zamiarze wszczęcia kontroli z dnia 12 września 2023 r

zawierającego m.in. informację o zakresie przedmiotowym kontroli oraz ustawowym terminie jej przeprowadzenia. Pomimo tego, przedsiębiorca zaprzestał naruszania prawa dopiero w wyniku przeprowadzenia kontroli. Wskazać należy, że odpowiedzialność wynikająca z art. 6 ust. 1 ustawy ma charakter obiektywny i powstaje z chwilą popełnienia naruszenia. Jak trafnie zauważył Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu w wyroku z dnia 6 lipca 2016 r., sygn. III SA/Po 287/16, „Istota odpowiedzialności administracyjnej sprowadza się do tego, że aby pociągnąć do niej określony podmiot konieczne jest zaistnienie wyłącznie dwóch zasadniczych przesłanek: po pierwsze, podmiot ten musi charakteryzować się cechami wyrażonymi w normie prawnej stanowiącej podstawę odpowiedzialności oraz po drugie, musi on wyczerpać określone w tej normie znamiona działania lub zaniechania lub znamiona tegoż zachowania muszą zostać wyczerpane przez inny podmiot - o ile norma prawna przypisuje zachowanie innego podmiotu lub skutek tego zachowania wspomnianemu podmiotowi administrowanemu (delikt administracyjny). Zaistnienie powyższych przesłanek jest co do zasady wystarczające, aby podmiot administrowany poniósł z tytułu popełnionego deliktu administracyjnego ujemne konsekwencje (sankcję administracyjną)”. Oznacza to, że przesłanką tej odpowiedzialności jest stwierdzenie nieprzestrzegania przez określony podmiot nałożonych prawem obowiązków. Mając więc na uwadze charakter odpowiedzialności administracyjnej, bez znaczenia pozostają okoliczności, w wyniku których strona dopuściła się nieprawidłowości, czy działania naprawcze podjęte w efekcie ustaleń kontroli, gdyż karę wymierza się za samo naruszenie prawa. Okoliczność zaprzestania naruszania przepisów

prawa i podjęcia działań naprawczych nie zwalnia strony z odpowiedzialności za niedopełnienie obowiązków, co zostało stwierdzone w chwili kontroli, może jednak mieć wpływ na ocenę całokształtu sprawy przez organ administracji publicznej oraz być wzięte pod uwagę przy ustalaniu wymiaru sankcji administracyjnoprawnej.

Brak jest również podstaw do odstąpienia od wymierzenia kary pieniężnej na gruncie art. 189f § 1 pkt 2 Kpa. Organ w toku postępowania nie stwierdził, aby za to samo zachowanie na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna lub strona została prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe. Strona postępowania, prawidłowo pouczone o możliwości wypowiedzenia się w sprawie, nie podniosła również żadnej z powyższych okoliczności.

Zgodnie z art. 189f § 2 Kpa *„w przypadkach innych niż wymienione w § 1, jeżeli pozwoli to na spełnienie celów, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna, organ administracji publicznej, w drodze postanowienia, może wyznaczyć stronie termin do przedstawienia dowodów potwierdzających:*

1) usunięcie naruszenia prawa lub

2) powiadomienie właściwych podmiotów o stwierdzonym naruszeniu prawa, określając termin i sposób powiadomienia”.

Literalna wykładnia ww. przepisu jednoznacznie wskazuje, iż warunkiem zastosowania odstąpienia od nałożenia kary jest usunięcie naruszenia prawa, przy czym termin ten należy interpretować ściśle, a więc bez rozszerzenia jego znaczenia na przypadki „zaprzestania naruszania prawa” - tych bowiem dotyczy regulacja art. 189f § 1 Kpa (por. Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz. Red. prof. dr hab. Marek Wierzbowski, red. prof. dr hab. Aleksandra Wiktorowska. Rok 2021: *„Z uwagi na odmienne brzmienie tych sformułowań na gruncie komentowanego artykułu, należy uznać, że ”usunięcie naruszenia prawa” nie jest tożsame z ”zaprzestaniem naruszenia”. Tym samym, aby usunąć naruszenie prawa nie wystarczy przerwać naruszania przepisów prawa, lecz należy usunąć skutki naruszenia (z oczywistych przyczyn nie jest możliwe wyeliminowanie samego naruszenia, a więc zdarzenia z przeszłości, które już zaistniało”).* Należy zatem uznać, iż powyższy przepis ma zastosowanie w tych przypadkach, gdy brak jest możliwości wyeliminowania samego naruszenia, natomiast możliwym jest wyeliminowanie jego skutków. Przenosząc te rozważania na grunt przedmiotowej sprawy, należy zauważyć, że w toku kontroli stwierdzono naruszenia polegające na nieuwidocznieniu wszystkich pozycji cennika w miejscu świadczenia usług - wynajmu miejsc parkingowych, w sposób czytelny dla kierowców pojazdów zbliżających się do parkingu, poruszających się po drodze publicznej. Strona zaprzestała naruszania prawa w toku postępowania kontrolnego.

W przedmiotowej sprawie nie jest natomiast możliwe usunięcie skutków naruszenia prawa. Należy bowiem pamiętać, że uwidocznienie cen pełni funkcję informacyjną, umożliwiając konsumentowi porównanie poszczególnych cen, a następnie dokonanie przez niego właściwego wyboru, z uwzględnieniem jego sytuacji finansowej. Oznacza to, że w przypadku tego obowiązku nie jest możliwym usunięcie skutków jego naruszenia, ponieważ brak jest narzędzi pozwalających na udzielenie prawidłowej informacji o cenach tym konsumentom, którzy np. skorzystali z wynajmu miejsc parkingowych przed dokonaniem przez kontrolowanego działań naprawczych, ponieważ w tym czasie cennik (zawierający wszystkie pozycje cenowe) nie był widoczny w sposób czytelny dla kierowców pojazdów zbliżających się do parkingu, poruszających się po drodze publicznej. Zatem w przedmiotowej sprawie nie została spełniona przesłanka w postaci konieczności usunięcia skutków naruszenia

prawa. Tym samym, nie zachodzą podstawy do zastosowania odstąpienia od nałożenia kary na podstawie art. 189f § 2 i 3 Kpa.

Zgodnie z treścią art. 6 ust. 3 ustawy, „przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej uwzględnia:

- 1) stopień naruszenia obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1-5, w tym charakter, wagę, skalę i czas trwania naruszenia tych obowiązków;
- 2) dotychczasową działalność przedsiębiorcy, w tym podjęte przez niego działania w celu złagodzenia lub naprawienia szkody poniesionej przez konsumentów, wcześniejsze naruszenia obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1-5, przez tego przedsiębiorcę oraz uzyskane przez przedsiębiorcę korzyści majątkowe lub straty w związku z naruszeniem tych obowiązków;
- 3) wielkość obrotów i przychodu przedsiębiorcy;
- 4) sankcje nałożone na przedsiębiorcę za to samo naruszenie w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej w sprawach transgranicznych, jeżeli informacje o takich sankcjach są dostępne w ramach mechanizmu ustanowionego rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2394 z dnia 12 grudnia 2017 r. w sprawie współpracy między organami krajowymi odpowiedzialnymi za egzekwowanie przepisów prawa w zakresie ochrony konsumentów i uchylającym rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 (Dz. Urz. UE L 345 z 27.12.2017, str. 1, z późn. zm.).”.

Dokonując zatem oceny stopnia naruszenia obowiązków przez spółkę, organ zakwalifikował czyn przedsiębiorcy jako naruszenie obowiązków w stopniu znacznym - przedsiębiorca naruszył art. 4 ust. 1 ustawy w przypadku 2 spośród 3 pozycji w cenniku.

Jednocześnie organ wskazuje, iż oceniając kwestie czasu trwania naruszenia obowiązków, uwzględnił, iż wszczęcie kontroli, w toku której stwierdzono nieprawidłowości, poprzedzone zostało skierowaniem przez organ do przedsiębiorcy zawiadomienia o zamiarze wszczęcia kontroli, zawierającego m.in. informację o zakresie przedmiotowym kontroli oraz ustawowym terminie jej przeprowadzenia. Pomimo tego, przedsiębiorca zaprzestał naruszania prawa dopiero w wyniku przeprowadzenia kontroli.

Przy ocenie dotychczasowej działalności spółki, Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej wziął pod uwagę fakt, że w stosunku do skontrolowanego przedsiębiorcy nie stwierdzono wcześniej naruszenia obowiązków w zakresie przestrzegania przepisów ustawy. Uwzględniono również fakt, iż w toku kontroli przedsiębiorca podjął dobrowolne działania naprawcze i uwidocznili ceny w sposób zgodny z obowiązującymi przepisami. Jednocześnie organ wskazuje, w odniesieniu do korzyści majątkowych lub strat w związku z naruszeniami ustawy, iż strona poinformowana o aktualnie obowiązującym stanie prawnym, nie odniosła się do wyżej wskazanych okoliczności.

Biorąc pod uwagę trzecią przesłankę wpływającą na wymiar kary pieniężnej, Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej uwzględnił wielkość obrotów deklarowaną przez przedsiębiorcę - podstawie informacji przekazanej w toku przedmiotowego postępowania.

Organ nie posiada informacji w zakresie nałożonych na przedsiębiorcę sankcji za to samo naruszenie w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej w sprawach transgranicznych.

Mając na uwadze powyższe, w tym przypadku należało nałożyć odpowiednią karę pieniężną, w dolnych granicach ustawowego zagrożenia, w wysokości 2.000,00 zł (słownie: dwa tysiące złotych 00/100).

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej zdecydował zatem jak w sentencji.

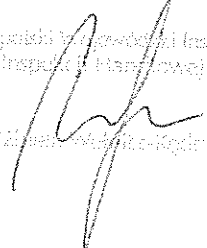
Zgodnie z treścią art. 7 ust. 1 i 3 ustawy, kara pieniężna, o której mowa w sentencji decyzji, stanowi dochód budżetu państwa. Przedsiębiorca jest zobowiązany wpłacić karę na konto bankowe Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Poznaniu, podane w sentencji decyzji, w terminie 7 dni od dnia, w którym decyzja o nałożeniu kary stanie się ostateczna. Kara niezapłacona w terminie staje się zaległością podatkową w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. *Ordynacja podatkowa* (t.j. Dz. U. z 2023 r., poz. 2383 z późn. zm.).

Pouczenie:

1. Od niniejszej decyzji na podstawie art. 127 § 1 i 2 Kpa oraz art. 129 § 1 i 2 Kpa w zw. z art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o *Inspekcji Handlowej* (t.j. Dz. U. z 2020 r., poz. 1706 z późn. zm.) przysługuje stronie odwołanie do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów 00-950 Warszawa, Plac Powstańców Warszawy 1, składane na piśmie za pośrednictwem Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, skr. poczt. Nr 254, 60-967 Poznań 9, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia.
2. Zgodnie z art. 127a § 1 Kpa przed upływem terminu do wniesienia odwołania strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję.
3. Zgodnie z art. 127a § 2 Kpa z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna. Skutkuje to również brakiem możliwości zaskarżenia decyzji do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego.
4. W zakresie nieuregulowanym w ustawie, do kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – *Ordynacja podatkowa*. Uprawnienia organów podatkowych przysługują Wielkopolskiemu Wojewódzkiemu Inspektorowi Inspekcji Handlowej.
5. Kara pieniężna podlega egzekucji w trybie przepisów ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o *postępowaniu egzekucyjnym w administracji* (t.j. Dz. U. z 2023 r. poz. 2505 z późn. zm.), w zakresie egzekucji obowiązków o charakterze pieniężnym.

Otrzymują:

1. Strona;
2. a/a;
3. BA.

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor
Inspekcji Handlowej

Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej